

En ny og munter Vise

om

Manden Buxeløs

eller

hvorledes Mandens Kone bemægtigede sig hans Buxer og Penge, bestaaende af 1200 Speciedaler, efter at han i Forveien havde taget 1000 Spd. fra hende som var al hendes Eiendel, og hvorledes hun kom tilbage til sit Hjem, Kvitne i Østerdalen.

V box 13:376

Mel.: Dei vil altid klaga og kyta.

1. Nu for Tiden saa hænder saa meget
Som man ei før har vidst sige af;
Ja for Ewig og Bedrag har tiltaget
Saa man næsten kan styrte i Grav.
2. Nys en Mand isra Kvinne bortdraget
Hen til Vesten at søge sit Brød.
Nu ivaar har det samme behaget
At didkalde sin Kone saa sød.
3. Egtemagen der strax fulgte Raabet,
Hun gif strax hen og solgte sin Gaard;
Hun nu ogsaa var glad udi Gaabet,
Med tusind Daler hun steg nu ombord.
4. Raftt med Dampffib fra Throndhjem hun drager
At opsøge sin Egtemand god,
Han i Newyork nu hende modtager,
Dem skal leve med sorrigrigt Mod.
5. Oversfarten den sker meget snarlig
Dg hun træder paa Newyorks Strand;
Nu for hende syn's det ei farlig,
Thi her møder nu frem hendes Mand.
6. Men hvor snart forandret sig Skæbnen,
Dg istedenfor Glæde bli'r Sorg;
Thi en Elsker han haver den Manden,
Dg til hende har lovet en Borg.
7. Nu sin Kone han hastigen spørger:
Hvor gif det med Gaardsalget dit?
Hun ham svared men ei uden Sorger:
Blot tusinde Daler jeg fik.
8. Trinnsferende han nu udbryder:
Du maa slet ikke Penge ha' her,
Giv dem kun hen til mig, jeg dig beder,
Du min elskede Kone saa kjær.
9. Hun nu Pengene strax hannem giver
Med frydefuldt Hjerter og Mod
Nu han siger, her du nu maa blive,
Jeg skal skaffe en Bogmand saa god.

10. Hu nu ventede hele den Dagen.
Indtil Aftenen kommer med Hast.
Hun beangstes af Sorger og Klagen,
Thi hun stod der jo ganske forladt.

11. Hun i Angsten ei kender Menneske
Hvem hun sin Nød tolke kan til;
Men omsider saa kommer en Svenske,
Han strax hende sin Hjælp yde vil.

12. Hun af samme nu bliver auviset
Til et Hotel for Adrwayes Folk.
Hun den Verten nok aldrig saar priset,
Han i Nøden var hende en Dolk.

13. Hun af samme nu vises en Stue,
Hvor hun skal til Morgenen sin.
Hendes Hjerter af Angest mon grue,
Da hun misted har Pengene sin.

14. Som hun netop var kommen i Sengen,
Kom to Rejsende ogsaa derind.
Hun nu Manden sin kjendte paa Stemmen
Han var freidig og glad i sit Sind.

15. De nu begge strax hvissler en Tale
Som den sørgende Kone hor til
Galen dreied sig kun om de Sale
Som de agted at bygge sig vil.

15. Elskerinden hun kom til at spørge:
Kom din Kone med Dampffibet da?
Ja hun kom og hun saar vistnok sørge,
For al hendes Penge jeg ogsaa mon ta'.

16. Med det lille vi har opbesparet
Har vi ganske en klærelig Snn
I Bugelommen jeg har dem bevaret.
Du maa tru at jeg ikke er dum.

17. Mandens Kone, som alt dette hørte,
Ligger i Sengen ganske ret stil'.
Hun tænkte: hvad skal jeg nu gjøre,
Dg hvad er dette for Epil.

18. Mandens Bentlæder hastig hun tager,
Tilmed Skatten og løber sin vei.
Nu med Dampskibet hastig hun drager
Amerika er hende bli't lei.

19. Hun til Kvitne nu atter er kommen
Med sit Tusind og to Hundred til
Hun af alle nu bliver berømmet
For sin Raakthed og reale Spil.

20. Tænk nu Manden sin Straf, han opvaagner,
Hans Penge og Bure er væk.
Nu sin Elsker han høiligen trænger,
Da hans Kone var hannem saa kjær.

21. Et advarende Ord jeg nu vender
Til de mandløse Kvinder her hjem,
At ikke I lyder endstjønt dem Jer sender
Et Budskab om at komme derhen.

22. Et Exempel af denne vi tage,
Som kan vise hvor farligt det er
Nu for Pigen at ta' sig en Mage,
Naar sig Kjærlighed til hende han bær.

Tilskjops hos G. Strøm.

[Kra] u. a.